kroonile, vähenedes seega 1,1 milj. kr. Aasta teisel poolel jäi hoiusummade väljavool erapankadest seisma ja aasta lõpul oli hoiuarvete seis 28,2 milj. kr. 53 ühispanga hoiusummad langesid aasta alguse seisult (ilma Eesti Rahvapangata) 21,3 milj. kr. 20,0 milj. kroonile — vähenemine 1,3 milj. kr. Kuid sellevastu näitasid hoiusummad tõusu riigi hoiukassas, kus aasta algul oli hoiusummasid 5,5 milj. kr. ja aasta lõpul 5,9 milj. kr.

Eesti Pangas seevastu tõusid jooksvad arved 12,7 milj. kr. 14,6 miljonile kroonile, milline tõus oli tingitud osalt pankade kassareservide hoidmise suurenemisest keskpangas.

Erapankade laenude seis suurenes aasta jooksul 0,8 milj. kr. võrra, tõustes 49,4 milj. kr. 51,2 milj. kroonile. Erapankade laenude tõus oli võimalik seetõttu, et nende krediiti suurendati Eesti Pangas. 53 ühispanga laenusummad vähenesid aga 23,6 miljonilt kroonilt 22,9 miljonile kroonile. Sellest järeldub, et ühispangad osutusid suhteliselt likviidsemaiks (sulamaiks) erapankadest.

Riigikogu poolt 7. nov. 1933. a. valitud ankeetkomisjon tegi kindlaks, et 1. nov. 1933. a. oli 9 krediitasutisele Pikalaenu Panga kaudu antud toetisi ja krediite kogusummas 11,2 milj. krooni, sellest summast Vabariigi Valitsuse arvel 10,1 milj. krooni. Ühele pangale, nimelt Krediit Pangale, kuulub sellest summast 8,6 milj. krooni. Säärase suure toetussumma andmine osutus vajalikuks selle tagajärjel, et need tööstused, mida oli finantseerinud Krediit Pank, konjunktuuri muutuse tõttu ei suutnud enam korralikult täita oma kohustusi panga vastu. Kui arvestada veel asjaolu, et Krediit Panga kogu kohustuste eest vastutab riiklik Pikalaenu Pank, siis kuulub see raha-

Eesti kroonika 1933, lk. 54